

Μερικές σκέψεις για την απεργία στις 10 Φλεβάρη

Τάσος Γιακουμής

8/2/10

Ας ξεκινήσουμε από δυο εικόνες συμπληρωματικές:

1. Στη Βουλγαρία (που μηνύει την ελληνική κυβέρνηση για τα μπλόκα των αγροτών), περικόπτονται οι δαπάνες και κλείνουν είτε περιορίζουν τη λειτουργία τους 150 (!) νοσοκομεία
2. Στην Πορτογαλία, μετά από διαδηλώσεις 50000 και πλέον δημοσίων υπαλλήλων στη Λισαβόνα, η κυβέρνηση παίρνει πίσω το ίδιο Σύμφωνο Σταθερότητας που επιβλήθηκε στη δική μας χώρα.

Μετά τα ψέματα (δεν αυξάνονται τα όρια ηλικίας, δε μειώνονται οι μισθοί, δεν...) ακολούθησε πολεμικό διάγγελμα του Πρωθυπουργού που αναιρούσε όλους τους λόγους που του χάρισαν τις εκλογές του Οκτωβρίου (μαζί με την αξιοπιστία του). Ακολούθησε η συναίνεση της Δεξιάς και της Ακροδεξιάς.

28 δις στους τραπεζίτες, 10 δις χρέος στα ασφαλιστικά ταμεία (από το κράτος), κατάργηση συμβολικού φόρου 1% επί των συγχωνεύσεων, 10 δις από το ΕΣΠΑ ενίσχυση προγραμμάτων για τους κεφαλαιούχους, 4 δις επιδοτήσεων στους βιομηχάνους μέσω του ΟΑΕΔ (που δεν έχει σάλιο για τα επιδόματα). Μήπως, με τούτα και με κείνα (χωρίς να υπολογίζεται η σπατάλη και οι μίζες σε υγεία, φορολογία, αγορές όπλων, εργολάβων) μαζεύονται περίπου 65 δις; Τόσα όσα είναι οι δανειακές ανάγκες ρευστότητας για το 2010 που θα αποτανθούμε στις «αγορές» και θα μας κάνουν τη χάρη να μας τα δώσουν με 6-7% επιτόκιο μιας και είμαστε ...αναξιόπιστοι. Κατά τ' άλλα, δεν υπάρχουν λεφτά...

Πραγματικά, όπως είπε ο ίδιος ο κος Παπανδρέου διακυβεύεται η εθνική μας ανεξαρτησία. Οι ξένοι «οίκοι» μας αξιολογούν και επιβάλουν μέτρα (μέσω του Διευθυντηρίου της ΕΕ) που θα οδηγήσουν ταχέως σε άγρια συμπίεση μισθούς, ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα. Μόνο που οι κινήσεις ενάντια στην εξάρτηση που επικαλείται είναι η όλο και πιο ταχεία επίσπευση των αιτιών που οδήγησαν σ' αυτή την εξάρτηση: διάλυση της εναπομείνας βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής, διόγκωση του αεριτζίδικου τομέα που οδήγησε στη σημερινή φούσκα, εξαφάνιση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων. Με λίγα λόγια, συνταγές πιο βαθιάς εξάρτησης και χρεοκοπίας.

Τα εύκολα θύματα είναι τα ήδη υπερχρεωμένα νοικοκυριά των μισθωτών του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα καθώς και οι συνταξιούχοι. Αυτοί μόνο «φαίνονται» στην εφορία, στο ασφαλιστικό σύστημα. Απ' αυτούς «έχει λαμβάνειν» η κατοχική μας κυβέρνηση με επίβλεψη των γκαουλάιτερ Αλμούνια, Μπαρόζο, Ρεν κοκ

Οι Φαινάνσιαλ Τάιμς της περασμένης εβδομάδας είχαν έναν τίτλο που λέει πολλά: «Θα χυθεί αίμα στην Ελλάδα από την κοινωνική έκρηξη που έρχεται». Πράγματι, η περσινή εξέγερση της νεολαίας που πυροδοτήθηκε από τη δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου ήταν ένα προανάκρουσμα για το τι μέλει γενέσθαι. Οι κοινωνικές εντάσεις που θα προκύψουν σύντομα από την βίαιη φτωχοποίηση μεγάλου κομματιού πληθυσμού, θα είναι ανεξέλεγκτες. Γι αυτό βιάζονται να τα περάσουν όλα όπως όπως τώρα που ο κόσμος είναι ζαλισμένος και δε συνειδητοποιεί τι ακριβώς συμβαίνει.

Η απεργία της 10ης Φεβρουαρίου θα είναι η αρχή μόνο ενός παρατεταμένου αγώνα. Εξαγγέλθηκε με πολύ δύσκολο τρόπο, με τους κυβερνητικούς συνδικαλιστές να εκτελούν διατεταγμένη υπηρεσία και να μην οργανώνουν ούτε καν συγκεντρώσεις (σοβαρό το παράδειγμα της Πάτρας). Προφανώς και δε θα ανατραπούν τα μέτρα με μια μέρα απεργία. Αυτό που θέλουν ν' αποφύγουν είναι το ανάλογο των απεργιών για το ασφαλιστικό του 2001, που απήργησαν κι οι πέτρες και πάρθηκαν τα μέτρα Γιαννίτση άρον άρον πίσω.

Το σχέδιο είναι πολύ σκληρό και αφορά πολλές χώρες ταυτόχρονα. Ο δρόμος των Πορτογάλων Δημοσίων υπαλλήλων έδειξε την αποτελεσματικότητά του, έστω και πρόσκαιρα. Αν δεν τον ακολουθήσουμε, μας περιμένει η Βουλγαρική εικόνα της αρχής του κειμένου.

Όλοι και όλες, λοιπόν, την **Τετάρτη 10/2, στις 11 στο εργατικό κέντρο Πάτρας**, να τρίζουμε τα δόντια μας μαζί...